

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski (przewodniczący)

SSN Jarosław Sobutka (sprawozdawca)

Ławnik SN Grzegorz Swaczyna

w sprawie **prokuratora Prokuratury Okręgowej w P. J. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 12 lutego 2021 r.

odwołania obwinionej od postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym w W. z dnia 7 grudnia 2020r., sygn. akt PK I SD (...),

w przedmiocie o przedłużenia na dalszy niezbędny okres zawieszenia w czynnościach służbowych,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 171 pkt 1 ustawy z dnia 28 stycznia 2016r. Prawo o prokuraturze (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 66)

utrzymuje w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt PK I SD (...) Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w W., na podstawie art. 150 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, przedłużył zawieszenie w czynnościach służbowych J. B. – prokuratora Prokuratury Okręgowej w P., na dalszy niezbędny okres – do dnia 20 czerwca 2021r. W uzasadnieniu postanowienia wskazano, że prokurator J. B. w dniu 20 grudnia 2019 r. została zawieszona w czynnościach służbowych na okres 6 miesięcy, tj. do dnia 20 czerwca 2020 r., w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia deliktu dyscyplinarnego, noszącego jednocześnie znamiona przestępstwa z art. 231 § 1

k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. – co uzasadniało konieczność jej natychmiastowego odsunięcia od wykonywania obowiązków służbowych. Następnie postanowieniem z dnia 17 czerwca 2020 r. w sprawie o sygn. akt PK I SD (...) Sąd Dyscyplinarny przy Prokuratorze Generalnym w W. przedłużył okres zawieszenia w czynnościach służbowych prokuratora do dnia 20 grudnia 2020r. Zdaniem Sądu Dyscyplinarnego nie ustały przyczyny uzasadniające konieczność dalszego zawieszenia prokuratora w czynnościach służbowych – prowadzone przeciwko prokuratorowi postępowanie dyscyplinarne i postępowanie karne nie zostały jeszcze zakończone. W sprawie zachodzi więc uzasadniony przypadek wskazany w art. 150 § 3 ustawy Prawo o prokuraturze.

Pismem z dnia 18 grudnia 2020r. prokurator J. B. złożyła odwołanie od postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym w W. z dnia 7 grudnia 2020. Skarżąca w swoim piśmie zarzuciła:

- błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na niezasadnym przyjęciu przez sąd I instancji, iż materiał dowodowy zgromadzony w postępowaniu dyscyplinarnym o sygnaturze RP IV RD (...) oraz w postępowaniu przygotowawczym Prokuratury Okręgowej w S. o sygnaturze PO I Ds. (...) wskazuje, iż zachodzi dostatecznie uzasadnione podejrzenie, że swoim zachowaniem mogła wyczerpać zarówno znamiona czynu zabronionego kwalifikowanego z art. 276 k.k. i art. 231§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. jak i przewinienia dyscyplinarnego w postaci naruszenia godności prokuratora, pomimo tego, że uzyskane dotychczas dowody nie pozwalają na przyjęcie, że takowe podejrzenie zostało dostatecznie uzasadnione oraz błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na niezasadnym przyjęciu, iż postępowanie dyscyplinarne nie jest prowadzone nadmiernie opieszale, pomimo tego, iż sprawa dyscyplinarna prowadzona jest bardzo długotrwale, z uchybieniem zasadam ekonomiki procesowej oraz koncentracji materiału dowodowego, gdyż wskazane błędy miały wpływ na treść wydanego orzeczenia;
- rażącą niewspółmierność orzeczonego środka w postaci przedłużenia zawieszenia w czynnościach służbowych na okres dalszych 6 miesięcy, w wyniku czego przez łączny okres 18 miesięcy będzie pozostawać bez zatrudnienia, co

pozbawia ją możliwości rozwoju zawodowego i negatywnie wpływa na jej stan zdrowia.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator J. B. wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez nieuwzględnienie wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego dla wrocławskiego okręgu regionalnego z dnia 19 listopada 2020r. i nieprzedłużanie na dalszy okres 6 miesięcy zawieszenia jej w czynnościach służbowych. Ponadto wniosła także o wstrzymanie wykonalności zaskarżonego postanowienia do dnia rozpoznania złożonego odwołania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje

Odwołanie prokurator J. B. z dnia 18 grudnia 2020 r. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art. 150 § 3 ustawy Prawo o prokuraturze zawieszenie prokuratora w czynnościach, w uzasadnionych przypadkach, może być przedłużone na wniosek rzecznika dyscyplinarnego przez sąd dyscyplinarny na dalszy, niezbędny okres. Instytucja zawieszenia w czynnościach stanowi tymczasowy środek reagowania wobec obwinionego, właściwy postępowaniu dyscyplinarnemu. Stosuje się ją wówczas, gdy z uwagi na charakter zarzucanego obwinionemu przewinienia konieczne jest natychmiastowe odsunięcie go od wykonywania obowiązków służbowych (tak m. in. SN w postanowieniu z dnia 05.06.2019r., sygn. II DO 4/19. Legalis nr 1950328).

Nie może być w niniejszej sprawie mowy o zarzucanych orzez obwinioną w odwołaniu błędach popełnionych przez Sąd Dyscyplinarny w ustaleniach faktycznych, mających wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Zdaniem Sądu Najwyższego materiał dowodowy zgromadzony w toku postępowania dyscyplinarnego uprawdopodobnia w wystarczającym stopniu, że obwiniona popełniła zarzucane jej czyny. Okoliczność ta została już podkreślona we wcześniejszych orzeczeniach Sądu Najwyższego, ostatnio w postanowieniu z dnia

26 stycznia 2021 r. (sygn. akt II DO 86/20). W niniejszej sprawie nie pojawiły się żadne nowe okoliczności, które wpłynęłyby na zmianę wcześniejszego stanowiska w tym zakresie. Stawiane prokurator J. B. poważne zarzuty, w przypadku ich potwierdzenia się, stanowiłyby niewątpliwie uchybienie godności urzędu prokuratora i rażące pogwałcenie zasad etycznych, które wiążą się z popełnieniem zarzucanych czynów. W związku z tym zajmowanie przez obwinioną w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego urzędu prokuratorskiego może, w ocenie Sądu Najwyższego, doprowadzić do istotnego podważenia autorytetu prokuratury.

Sąd Najwyższy w niniejszym składzie zgadza się także z prezentowanym już wcześniej w tej sprawie poglądem, że stosowanie zawieszenia w czynnościach służbowych nie jest, wbrew twierdzeniom obwinionej, rażąco niewspółmierną dolegliwością, a wiąże się z koniecznością natychmiastowego odsunięcia prokuratora od obowiązków służbowych. Stosowanie tego środka należało więc ponownie uznać za w pełni uzasadnione.

Wobec faktu, że w niniejszej sprawie nie ustały przyczyny uzasadniające konieczność przedłużenia zawieszenia prokuratora w czynnościach i mając na względzie wagę zarzucanych obwinionej przewinień dyscyplinarnych oraz biorąc pod uwagę okoliczność, że postępowanie dyscyplinarne nie zostało jeszcze zakończone - zasadnym jest utrzymanie w mocy postanowienia Sądu Dyscyplinarnego przy Prokuratorze Generalnym z dnia 7 grudnia 2020 roku.

Zawarty w odwołaniu z dnia 18 grudnia 2020r. wniosek o wstrzymanie wykonalności zaskarżonego postanowienia do dnia rozpoznania złożonego odwołania został już rozstrzygnięty odmownie postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 3 lutego 2021r.

Z tych też względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.